

I.

Удавенитѣ дѣца*).

Отъ Гр. С. Пърличевъ.

Спасъ и Петка,
 Братъ и сестра
 Печокъ игратъ
 По край Дрима.
 Красна Петка
 Напрѣдъ бѣга,
 Бърза, буйна
 Изумена.
 Очи ѝ сж
 Напрѣгнѣти,
 Глава въ земя
 Наведена.
 Силна грижа
 Я облада,
 Какъ тя брата
 Да отбѣгне.
 Брѣгъ е близо,
 Тя не гледа;
 Рѣка бучи,
 Тя не слуша...

Паднѣ въ рѣка
 Лѣпа мома,
 Потопи се
 Като камень,
 Само викнѣ
 „Що ме найде!“
 И повторомъ
 Не се видѣ.
 Плѣснѣ рѣцѣ
 Милий братецъ:
 „Охъ, погинѣ
 Мила Петка!...“
 Така викнѣ
 И отчаянъ
 Скокнѣ въ рѣка
 Распѣнена.
 Зинѣ рѣка
 Распѣнена
 И погълнѣ
 Братъ и сестра.

*) Изъ сборката на покойния Гр. С. Пърличевъ, озаглавена „Въспитание или дванадесетъ пѣсни“.